

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 851/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 855/19 од 13.08.2019. године, поднетом против правноснажног решења Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 18.06.2019.године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 855/19 од 13.08.2019. године као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 18.06.2019.године и предмет враћа Трећем основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 18.06.2019.године одбијена је молба окривљеног АА од 07.05.2019. године, која је допуњена молбом од 22.05.2019. године, за исправку пресуде Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 08.09.2017. године, која је постала правноснажна 19.12.2017. године.

Против наведеног правноснажног решења Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 18.06.2019. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 855/19 од 13.08.2019. године, због повреде члана 431. став 1. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијано решење.

Врховни касациони суд није доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, сходно члану 488. став 1. ЗКП, обзиром да окривљени током кривичног поступка није имао браниоца, па је одржао седницу већа, сагласно члану 490 ЗКП, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца, јер није нашао да је његово присуство од значаја за доношење одлуке, па је размотрио

списе предмета са правноснажним решењем против кога је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да сагледавајући изреку изворника пресуде и овереног преписа исте произилази да постоји несагласност у погледу времена извршења кривичног дела, и да је очигледном омашком приликом израде писменог отправака, као датум извршења кривичног дела наведен 31.07.2017. године, док је у изреци изворника пресуде наведен датум 31.07.2015. године који представља право време извршења кривичног дела, како је то и оптужним актом опредељено, чиме је учињена повреда закона и то како члана 431. ЗКП, тако и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је Трећи основни суд у Београду, након одржаног главног и јавног претреса дана 08.09.2017. године донео и јавно објавио пресуду којом је окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, које је, како је то наведено у оптужном акту и изворнику пресуде извршено дана 31.07.2015. године, док је у изреци писмено израђене пресуде наведено да је наведено кривично дело извршено дана 31.07.2017. године.

Из образложења побијаног решења произилази да је суд увидом у списе предмета удврдио да је очигледном омашком у писменом отправку пресуде Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 08.09.2017. године у изреци као време извршења кривичног дела наведено да је исто извршено 31.07.2017. године, док је изворником пресуде, као време извршења кривичног дела наведено 31.07.2015. године. У образложењу побијаног решења надаље се наводи да се, иако је молба осуђеног основана, пресуда Трећег основног суда у Београду К 159/17 од 08.09.2017. године, сходно члану 431. ЗКП, не може исправити, јер је потврђена другостепеном пресудом и постала правноснажна 19.12.2017. године.

По налажењу Врховног касационог суда, решење против кога је поднет захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца донето је уз повреду члана 431. ЗКП, којим је прописано да ће грешке у именима и бројевима као и друге очигледне грешке у писању и рачунању, недостатке у облику и несагласности овереног преписа пресуде са изворником пресуде, исправити посебним решењем председник већа на захтев странака или по службеној дужности, док је ставом 2. истог члана прописано да ће се, ако постоји несагласност између овереног преписа пресуде и његовог изворника у погледу података из члана 424. ЗКП, решење о исправци доставити лицима наведеним у члану 427. став 5. и 6. ЗКП, те да у том случају рок за жалбу против пресуде тече од дана достављања тог решења против кога није дозвољена посебна жалба.

Из напред наведене законске одредбе произилази да поступак за исправку пресуде није везан за рок и да се све исправке пресуде врше решењем председника већа који је донео пресуду и у ситуацији када је пресуда постала правноснажна, јер се решењем о

исправци пресуде не дира у правноснажност, с обзиром да је пресуда само изворник унет у записник о главном претресу.

Врховни касациони суд налази да је побијано решење донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер не садржи разлоге о одлучним чињеницама, односно разлоге из којих је због доношења другостепене пресуде, молбу за исправку пресуде, иако је основана, требало одбити, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни, а како се то такође основано захтевом за заштиту законитости указује.

Због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 431. ЗКП, на штету окривљеног АА, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо побијано решење и предмет вратио Трећем основном суду у Београду на поновно одлучивање, да би се у поновном поступку, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донела правилна, јасна и на закону заснована одлука.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић